

1 SEPTEMBER 2023

WOORDJE VAN EEN VOORZITTER

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN EEN
VOORZITTER 1

MOSSELFEST 2

ROMEO & JULIA 3

BART DECANCQ 4

WORDT
PROVINCIAAL

OP DE KOFFIE MET 7

VEERLE DE MEY

GILLES

VANDECAVEYE

FRANKE PRAAT 11

BRITT FRANSEN 13

OLB NODIGT UIT 14

TEN SLOTTE 16

FACEBOOK
WEBSITE

Dat het als een bevrijding voelde. Helemaal terug alsof het nooit anders was geweest. Op 20 januari mochten we -na een onderbreking van 3 jaar- terug een hele groep oud-leerlingen ontvangen op het mossel-feest. En dat voelde goed! Een fotoverslag van die avond vind je verder in deze Schakel.

Elders in deze Schakel: Steven Verhamme ging voor @DBK opnieuw op de koffie bij enkele oud-leerlingen, oud-directeur Bart Decancq wordt de nieuwe provinciaal van de Salesiaanse provincie Vlaanderen-Nederland en Franke Praat van Frank Geirnaert.

Tot slot willen we ook graag al de data van onze volgende activiteiten aankondigen. Op 21 oktober nodigen we de jongste oud-leerlingen uit naar onze Pasta-avond (uitgangsjaren 2018 tem 2023 – een persoonlijke uitnodiging volgt nog). Op 24 november is iedereen welkom op de spellenavond die we samen met de ouderraad van de school organiseren.

Voel je je geroepen om de oud-leerlingenbond te komen ondersteunen als bestuurslid of als medewerker op een activiteit of in de redactie van deze nieuwsbrief, neem dan gerust contact op via contact@olbdbk.be. Alle hulp is meer dan welkom!

Bestuur oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

Pasta-
avond –
21/10

Spellen-
avond -
24/11

Gezocht: helpende handen!

Met het bestuur van de oud-leerlingenbond zijn we op zoek naar enkele mensen die onze werking kunnen ondersteunen. Zie je het zitten om op één van onze activiteiten te komen helpen (hulp aan de kassa of achter de bar op de pasta-avond, spellenavond,...) of wil je je engageren in het bestuur (+ 4 vergaderingen per jaar)? Daarnaast zijn we ook op zoek naar iemand met voldoende IT-kennis om -samen met de huidige webmaster- het onderhoud van de website en de technische ondersteuning bij de mailing van uitnodigingen en schakels te voorzien.

Bij jij de oud-leerling die we zoeken? Neem vrijblijvend contact op voor meer info: contact@olbdbk.be.

Dankjewel!

Pasta-avond

21 oktober

-

Spellenavond

24 november

TERUGBLIK: MOSSELFEST

TONEEL 3DE GRAAD: ROMEO EN JULIA

Het was geleden van 2020 dat er met de leerlingen van de derde graad nog eens kon toneel gespeeld worden. Ook hier moest een lange traditie nieuw leven in geblazen worden. Dat ging niet zonder horten of stoten: leerlingen haakten plots af, Lieven Muylle kon wegens een nieuwe job niet mee registreren, het ontmoetingscentrum van Aalbeke – sinds jaar en dag de plaats waar de voorstelling doorging – was wegens verbouwingswerken niet beschikbaar... Maar dat hield de jonge ploeg niet tegen.

De laatste jaren werd steevast gekozen voor klasiiekers. Zo passeerden onder andere Hamlet, De Karamazovs en Sophocles de revue. Dit jaar werd er gekozen voor 'Romeo en Julia' van Shakespeare. Dat iedereen het stuk wel ergens van kent, heeft zijn voor- en nadelen. De verwachtingen liggen in elk geval hoog.

Traditioneel leveren onze leerlingen van de derde graad een mooi en verrassend totaalspektakel af. En dat was op 5 februari in het Ontmoetingscentrum van Marke niet anders. Puike acteerprestaties werden afgewisseld met prachtig gezongen liedjes of muzikale intermezzo's. Elk jaar val ik van de ene verbazing weer in de andere: zo veel talent en dat ik dat nu pas ontdek!

Sommige leerlingen gingen zo op in hun rol, dat je echt meegevoerd werd in de tijd. Je vergat even dat hier zesdejaars op de planken stonden.

Bram Van Beneden is de man die zich om de muziek bekommert. Hij schreef en herschreef partituren op maat van de leerlingen en hun instrumenten. Ook de jonge muzikanten hadden hier hun inbreng. Wat ze brachten, was niet alleen betoverend mooi, maar paste wonderwel in het geheel.

Het decor was minimalistisch. Op scène stond enkel een stapelbed. Een beperkt aantal andere decor-elementen werd aan- en afgevoerd. Toch voelde het verre van leeg aan. De decors werden op de achtergrond geprojecteerd waardoor je je in Verona zelf waande. De Capuletti's en Montecchi's waren aan de kleuren van hun kleren meteen herkenbaar. Eenvoudig. Maar het plaatje klopte.

Dit was af! Een pluim voor regisseurs Matthijs Roets, Bram Van Beneden en Jos Claeys om dit mogelijk te maken. Applaus voor alle acteurs en muzikanten. Oud-leerkracht (en jarenlang zelf verantwoordelijk voor het toneel van de derde graad) Bernard Verstraete formuleerde het zo: *"Opnieuw een schitterende enscenering! En fameus gespeeld en gesproken door onervaren jonge mensen!"*

We kijken al uit naar volgend jaar!

BART DECANCQ NIEUWE PROVINCIAAL

Bart Decancq wordt de nieuwe provinciaal van de Salesianen van Don Bosco

Op 12 december 2022 steeg er witte rook op uit de schoorsteen van de Salesianen van Don Bosco. Symbolisch dan toch, want de hoofdzetel in Rome communiceerde dat Bart Decancq, directeur in Don Bosco Kortrijk van 1997 tot 2008, de nieuwe provinciaal zou worden. Op 1 juli 2023 begint hij eraan. Tot dan blijft hij afgevaardigd bestuurder van het DBOC. Het ideale moment voor een interview.

Dag Bart, eerst en vooral: van harte proficiat! Dankjewel.

Ik val meteen met de deur in huis: wat is een provinciaal eigenlijk?

Wij, de Salesianen van Don Bosco, zijn een wereldwijde religieuze congregatie binnen de Katholieke Kerk. Binnen onze congregatie is er een Algemeen Overste, de opvolger van Don Bosco die verantwoordelijk is voor alle salesianen wereldwijd. Omdat hij natuurlijk niet alles alleen kan besturen, wordt de congregatie opgedeeld in verschillende provincies met aan het hoofd van iedere provincie een provinciaal. Ik word vanaf juli dus provinciaal van de provincie Vlaanderen-Nederland."

Wat doet een provinciaal?

Je kan de provinciaal eigenlijk als verlengstuk van de Algemeen Overste zien. Lijnen die binnen de congregatie worden uitgezet, moeten ook in de provincies opgevolgd worden en de provinciaal werkt daaraan mee en ziet daarop toe. In onze leefregel staat onder meer dat de provinciaal moet bezielen. Hij moet er dus mee voor zorgen dat de bezieling van Don Bosco en de congregatie levendig blijft in de gemeenschappen en bij iedere medebroeder individueel. Daarnaast staat hij ook in voor het beheer van het materiële. De provinciaal doet dit alles natuurlijk niet alleen, want hij heeft een provinciale raad die hem adviseert."

Een vraag die op mijn lippen brandt: heeft de provinciaal ook iets te zeggen over de Don Bosco-organisaties?

Meestal zit de provinciaal in het bestuursorgaan van een Don Bosco-organisatie, want de meeste van onze organisaties zijn intussen autonoom. Anderzijds blijven het stuk voor stuk Don Boscowerken. Het is daarom belangrijk dat de spiritualiteit binnen al onze organisaties gegarandeerd blijft. Ik vind het dan ook een belangrijke taak van de provinciaal om dat mee te vrijwaren. Het zou jammer zijn om niet meer betrokken te zijn bij bepaalde organisaties, waardoor de herkenbaarheid van Don Bosco daar wegvalt. Je kan dus zeggen dat de provinciaal daar in theorie niets te zeggen heeft, toch is het een van zijn voornaamste taken om de organisaties te blijven inspireren."

Je bent elf jaar lang de directeur geweest van Don Bosco Kortrijk. Welke herinneringen bewaar je aan onze school.

Ik bewaar er heel mooie herinneringen aan. Ik was 36 jaar en had zo goed als geen ervaring in het onderwijs. Ik had een paar jaar les gegeven en na mijn studies in Rome was ik voor 6 jaar actief als begeleider van bezinningsdagen en -weekends in Groot-Bijgaarden. Plots werd ik door de provinciaal gevraagd om directeur te worden. Ik werd enorm gesteund door de mensen die toen verantwoordelijk waren als adjunct-directeur en als graadcoördinator.

Het waren heftige jaren o.a. omwille van een rechtszaak over grensoverschrijdend gedrag van een leeraar en het overlijden van leerlingen en collega's.

Misschien ook daarom dat ik zo verbonden blijf met heel veel mensen van Don Bosco Kortrijk.

We hebben er echt lief en leed gedeeld.

Na Kortrijk ben je 7 jaar directeur geweest in Don Bosco Hechtel. Daarna werd je afgevaardigd bestuurder van het Don Bosco Onderwijscentrum. Toch blijf je daarnaast (en vooral) ook een priester?

In de loop van de elf jaar in Kortrijk werd ik enkele malen door de provinciaal gevraagd om directeur te worden van een andere school. Bij ons salesianen worden we soms gevraagd om een andere opdracht op te nemen. Ik heb toen altijd ja gezegd, maar door omstandigheden ging het toch niet door... Ik was blij dat ik in Kortrijk kon blijven. Inderdaad ben ik in de functies als directeur in Kortrijk en in Hechtel en als afgevaardigd bestuurder steeds salesiaan-priester. Ik blijf sterk geloven in de kracht van onze opvoedingsstijl en het geloof in jonge mensen. Ik heb het steeds als mijn opdracht gezien om ons onderwijs niet zomaar als 'mijn werk' te zien, maar om mensen te motiveren om in onze Don Boscostijl jonge mensen te ondersteunen in hun groei. Hoe schitterend om die jonge mensen te zien groeien en hen te zien evolueren!

Het was deugdzaam dat collega's en oud-leerlingen mij vroegen om als salesiaan-priester hun huwelijk in te zegenen of hun kind te dopen of om voor te gaan in het afscheid van een dierbare.

Was dat gemakkelijk te combineren? Het zijn toch intensieve jobs geweest.

Ik heb de slechte eigenschap dat ik – niet verder vertellen – moeilijk neen kan zeggen. Maar zoals ik juist heb geschetst, was ik blij om met mensen de belangrijke momenten van het leven te mogen vieren of te kunnen luisteren naar hun verhaal als het moeilijk liep. Het was best intensief, maar ook deugdzaam. Ik ben tenslotte geen salesiaan-priester geworden om gewoon een school te leiden. We moeten de Don Boscobezieling bewaren, want anders heeft het geen zin om energie te stoppen in een school die geen bezieling meer heeft; die Don Bosco niet meer in het hart draagt.

Waar blijf je de energie halen om zoveel te blijven geven?

Dat is dankzij de vele mensen die Don Bosco ook nu voelbaar maken in onze huizen. Omdat zovelen geloven in diezelfde opdracht om voor jonge mensen een thuis te zijn. Een thuis wil zeggen een plaats waar ze zichzelf kunnen zijn en waar ze kunnen groeien. We hebben kinderen en jongeren in onze scholen die met vallen en opstaan hun weg zoeken in het leven. Hoe mooi als we voor hen een plaats kunnen zijn waar ze (ook als is het een school) een beetje thuis mogen zijn, waar ze dingen leren, waar ze kunnen spelen en sporten en ook de mogen horen waar we in geloven. Het geeft enorm veel energie om collega's en jonge mensen te zien openbloeien in een Don Boschhuis ... het gaat niet enkel en alleen om een diploma maar om groei in de belangrijkste fase van hun leven.

Dankjewel en veel succes in je nieuwe opdracht.

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

Veerle De Mey

Veerle De Mey is directeur Technology en Bio-techniek bij Hogeschool VIVES. De STEM-opleidingen waar ze verantwoordelijk voor is, zijn verspreid over de campussen Kortrijk, Roeselare, Brugge en Oostende. Eerder werkte ze voor de ondernemersorganisaties Voka en Unizo, maar ook voor de intercommunale Leiedal.

De wortels voor haar succesvolle carrière liggen in de Don Boscolaar. Ze deed dan wel enkel de eerste graad 'bij ons', deze twee jaren waren het fundament voor wat zou volgen.

Wanneer liep je school in Don Bosco Kortrijk?

Ik startte in 1983 in het eerste Latijn. Ik woonde vlakbij, achter de heuvel aan de Carlton. Ik herinner me dat ik in de winter met de slee naar school kwam. Het was de periode van het VSO, het Vernieuwd Secundair Onderwijs. Na mijn eerste jaar volgde ik het tweede jaar Latijn-Grieks. Het was mijn bedoeling om mijn hele middelbaar hier school te lopen maar omdat er slechts zeven leerlingen voor Grieks kozen, kon je deze richting helaas niet verder volgen vanaf de tweede graad. Dus verhuisde ik naar 't Fort, maar eigenlijk was ik liever in DBK gebleven. Voor de jonge dame die ik toen was, bleek die overstap toch zwaarder dan ik dacht. In Don Bosco was er een vrije, open cultuur, terwijl in de nieuwe school een aantal rigide regels golden. Veel discipline, denk maar aan de kledijvoorschriften die toen golden. Dat was een echte cultuurschok. Ik miste ook de warmte van de eerste graad en heb er in het begin wel onder geleden. Maar gelukkig kwam dat na een tijdje wel goed.

Hoe kijk je terug op je eerste jaar als 12-jarige?

Ik kwam van het schooltje in de Rodenburg. Het was best spannend om hier aan te komen in de grote school. Ik kende een aantal leerlingen van vroeger, maar alles was veel groter. Zo waren er zelfs

acht eerstejaarsklassen. In die periode ontfermde pater Piet zich over de eerstejaars. Je kon bij hem terecht met je vragen en hij hielp de kinderen ook met de herstelling van hun fiets.

Zijn er leerkrachten bijgebleven uit die periode?

Onmiddellijk denk ik hierbij aan mevrouw Christine Platteau. Ik vond haar een heel inspirerende lerares. Ze gaf op een gepassioneerde manier godsdienst en Engels en ze slaagde erin om de hele groep mee te nemen in haar verhaal. Ik denk ook dat ze op die manier in het leven staat. Ik heb eruit geleerd dat als je je enthousiasme kan overdragen op de groep, je veel kan bereiken als leerkracht. Ook Bea Maenhout was zo iemand. Hoe zij vanuit een diepgaande kennis en op haar eigen authentieke wijze haar leerlingen aardrijkskunde bijbracht, sprak tot de verbeelding. Het leerde mij dat je in het leven vooral jezelf moet zijn en best dicht bij je authentieke zelf blijft.

In hoeverre hadden de Salesianen impact in die tijd?

Ze drukten hun stempel op het schoolgebeuren, zoals de cultuur van de school. Ze zorgden voor discipline in de refter, maar evenzeer dat je je hier thuis voelde. Ze gaven ook ochtendwijdningen, ze liepen op de speelplaats en stimuleerden het groepsgebeuren, denk maar aan de volksdans op vrijdag. Kennismaken met de salesiaanse spiritualiteit was leerrijk en verrijkend voor mij als tiener. Ik mag zeggen dat die me zeker heeft gevormd. Tijdens de ochtendwoordjes kreeg je een soort van helikopterperspectief op het leven. De paters zorgden ervoor dat het gebeuren op school veel meer was dan studeren. Je leerde hier echt leven. Een dimensie die belangrijk is bij opvoeding. Het zorgde voor een ver-

bindend klimaat. Nu ik zelf in het onderwijs sta, probeer ik daar toch werk van te maken. Nabijheid tussen studenten, leerkrachten en directie. Die dimensie inspireert. Daarover gaat het.

Je kinderen hebben hier ook school gelopen. Was dat een bewuste keuze om ze naar hier te sturen?

Absoluut! We wonen dan wel in Sint-Denijs, maar we hebben nooit getwijfeld. De jongens moesten met de fiets komen, maar deden dat met plezier. Simon heeft hier slechts een jaar gezeten, waarna hij op internaat vertrok naar Gent. Louis heeft zijn zes jaar hier gedaan. Voor hem was het een school die perfect paste bij wie hij is als persoon.

Wat heb je gedaan na je achttiende?

Ik heb internationale politiek gestudeerd in Gent en ben daarna nog een jaar in het buitenland gaan studeren. Daarna begon ik bij Unizo waar ik verantwoordelijk was voor samenwerking met onze buurlanden. Die functie heb ik ook uitgeoefend bij de intercommunale Leiedal. Onder leiding van minister Stefaan De Clerck begeleidde ik een Frans-Belgische parlementaire werkgroep om zo de Euro-metropool Lille-Kortrijk-Tournai op te richten. Ik heb een tijdlang in Lille gewerkt en was me toen erg bewust van het belang van de Franse taal. Daarom heb ik mijn kinderen naar school laten gaan in de lagere school in Moeskroen. Ze zijn me daar nog dankbaar voor. Ook vanuit mijn functie bij Voka was ik nog vaak in contact met Franse en Waalse collega's ter bevordering van grensoverschrijdende samenwerkingen. Ook bij Hogeschool VIVES staat creatief samenwerken en met een open mind over muurtjes kijken hoog op de agenda. Zo versterken we immers onze opleidingen. Ik kan bij VIVES mijn passie kwijt, net als in mijn engagementen voor AZ Groeninge en Buda Kunstencentrum waar ik in het bestuursorgaan zetel.

Je legde een mooi parcours af. Wat heb je meegenomen uit wat je hier geleerd hebt?

Het humane is voor mij altijd belangrijk geweest. Ik probeer aandacht te geven aan de mens, ook al is iedereen anders. Door aandacht te geven aan wat iemand drijft, begrijp je de persoon beter, krijg je meer context en lukt het beter om mensen mee te krijgen in je verhaal. Op die manier kan je dingen in beweging brengen en veranderingen doorvoeren. De mensen moeten eerst overtuigd worden en dan volgt de rest. De fundamenten van het leren omgaan met verschillende persoonlijkheden heb ik zeker hier opgestoken.

Wat doe je anno 2023 in Vives?

Ik ben eindverantwoordelijke voor de STEM-opleidingen in Hogeschool VIVES. Het gaat hier om een brede waaier van technologie- en biotechniek-opleidingen, waarvan de relevantie gigantisch is. Onze afgestudeerden vind je terug in die sectoren die vandaag door digitalisering of verduurzaming in volle transformatie zitten, denk maar aan de mobiliteit waar elektrificering, elektronica maar ook waterstof de hele sector omkeren en de zorgsector waar zorgtechnologie niet meer weg te denken valt. Of de industrie en de landbouw die door de inzet van artificiële intelligentie, robotica en drones veel performanter geworden zijn. *Heb je de indruk dat het middelbaar voldoende voorbereidt op het hoger onderwijs?*

Ik denk dat we in de A-stroom of het ASO in het algemeen nog meer de passie voor technologie kunnen aanwakken. We komen uit de periode dat we techniek associeerden met iets minderwaardigs, denk maar aan sommige profielen uit het technisch onderwijs, terwijl dat dit eigenlijk niet nodig is. Iedereen zou moeten gepassioneerd zijn voor de sector. Het is geen exclusiviteit voor mensen die technologische vooropleidingen volgden. Iedereen die ervoor openstaat moet de kans krijgen. Het is elke dag keihard werken opnieuw om de attractiviteit van technologie te verhogen. Ook bij meisjes die vaak de beste technologen zijn! Ze hebben een fijnere motoriek en vaak meer doorzicht in technische problemen. Het fundament van techniek is dat we problemen zien en oplossingen bedenken. Meisjes zijn daar goed in.

Met welk gevoel kwam je terug naar Don Bosco?

Ik ben hier regelmatig geweest voor de oudercontacten van Louis, maar terugkeren naar de Don Boscolaan blijft geweldig. Ik zag in het verleden vaak de leerkrachten terug die ik zelf had. De authentieke sfeer van toen is hier blijven hangen. Ik ben ook verschillende keren teruggekomen voor de mosselsouper. Vorig schooljaar ben ik in een STEM-les ook een korte keynote komen geven over de werking van mijn hogeschool. Zo keerde ik nog eens terug naar de kapel en werd het contact gelegd tussen DBK en de Hogeschool VIVES en daar was ik heel blij om.

STEVEN VERHAMME

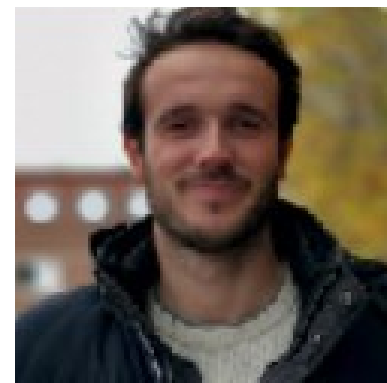
Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

Gilles Vandecaveye

Afgelopen zomer werd Gilles Vandecaveye samen met zijn broer Louis Belgisch kampioen beachvolleybal. Op het zonnige Muntplein in Brussel pakten de ex-DBK'ers zo hun eerste nationale titel samen. Eerder al deed Louis hetzelfde met zijn andere broer Lander.

Voor Gilles (27) was het een tweede volleybal-hoogtepunt nadat hij eerder dit jaar de beker van België won met zijn club Gent. En dat in het Sportpaleis nog wel.

examens, maar al bij al reed ik een vlot parcours omdat ik die vakken altijd kon meenemen naar een volgend jaar. Mijn thesis heb ik een half jaar later gedaan. In drie maanden was ik klaar, ik wou er zo snel mogelijk door zijn (lacht).

Jullie gezin woonde in Bellegem. In die tijd zette iedereen van daar de stap naar DBK.

Klopt! Mijn beide broers hadden hier ook gezeten. Ik startte in het eerste jaar Latijn, na de eerste graad verhuisde ik naar de afdeling wiskunde-wetenschappen. Die richting heb ik gevolgd tot het zesde jaar. Ik kende hier een mooie tijd en de richting was ideaal voor een jongen als ik. Ik ben nog altijd blij dat ik na het tweede jaar de switch heb gemaakt.

Hoe was je als leerling?

Ik denk dat ik een brave jongen was. Vanaf het tweede jaar hingen we wel eens de puber uit en kreeg onze klas een iets moeilijker naam, maar al bij al viel het erg goed bij. In se waren we rustige kerels.

Na je middelbaar koos je voor de richting handelsingenieur?

Ik had op mijn achttiende geen idee wat ik wou doen. Ik ging naar de universiteit van Gent, maar er was niet echt die éne richting die ik dolgraag wou doen. Het werd uiteindelijk handelsingenieur omdat het een optie was die me veel kanten kon uitsturen: mijn talenkennis werd er uitgebreid, ik kreeg een brede basis economie, de wiskunde was op niveau en ik leerde boekhouden. Helaas had ik altijd her-

Na je eerste job bij PrimaPlan kwam je terecht bij Proove. Wat mag je er doen?

In de twee bedrijven die je noemde, gaat het om projectplanning en alles in verband met 'project controls'. Dat kan de bouw van een windmolenpark inhouden, maar evenzeer de Oosterweelverbinding.

Ik ben gestart als planner; sinds een tijdje ga ik meer de consulting-kant op. Het gaat telkens om korte projecten waarbij er veel variatie is. Het uitschrijven van processen voor projectmanagement of het implementeren van een programma bijvoorbeeld. Ik ben blij dat ik bij Proove terecht kwam: het is een ambitieus bedrijf, heel open, eerlijk en flexibel.

Je maakte ook furore in het volleybal de voorbije jaren. Was je als tiener altijd heel sportief?

Ik ben gestart in het voetbal, maar door mijn ouders belandde ik toch in het volley. Dat ging goed en ik haalde een mooi niveau. Ik kon als tiener groeien en uiteindelijk heb ik een manier gezocht om het te combineren met mijn job. Nu werk ik 40 uur per week voor Proove en daarnaast speel ik semiprofessioneel volleybal bij eersteklasser Caruur Gent. Ik heb die combinatie ook kunnen uitoeven toen ik nog studeerde en bij vicekampioen Menen speelde. Daar trainde ik ook overdag. Bij

Gent is dat anders, we oefenen enkel 's avonds en dat blijft combineerbaar met mijn andere job.

Jullie speelden met Gent dit seizoen zelfs Europees. Hoe was dat?

Eerder al speelde ik met Menen de CEV-beker in Europa, vergelijkbaar met de Europa League in het voetbal. Gent maakte dit seizoen haar Europees debuut. We werden helaas uitgeloot tegen de sterke Turkse ploeg Izmir. Toch waren we dicht bij winst in één van de twee matches. Voor zo'n buitenlands tripje moest ik wel drie dagen verlof nemen op mijn werk, maar dat was met plezier.

Dat Europees ticket kwam er nadat jullie de beker van België wonnen.

We hebben toen toch wel geschiedenis geschreven, want dat Gent de beker won, was een verrassing. Het gaat bijna elk jaar tussen Roeselare en Maaseik, maar die werden eerder uitgeschakeld in het tornooi. We kwamen in de halve finale uit tegen Menen, wij wonnen de heenmatch, zij de terugmatch en in de zogenaamde golden set waren wij de betere.

De bekerfinale mochten jullie spelen in ... het Antwerpse Sportpaleis. Hoe was dat?

Echt te gek! Het was een ongelooflijke ervaring om in die grote zaal de finale te kunnen spelen tegen Aalst. Er was 6000 man, het grootste publiek waar ik ooit voor speelde. Mijn hele familie en vriendenkring was er. Het is nog altijd mijn zotste volleybalervaring uit mijn carrière. Eén van mijn dromen die ik mag afvinken, waarvan ik altijd dacht dat het een droom ging blijven.

Hoe loopt het dit seizoen?

Er zijn nog twee matches in de heenronde en we staan op de tweede plaats na titelkandidaat Roeselare. We zullen waarschijnlijk nog wat teruggevallen op het einde van de reguliere competitie, maar we willen ons toch graag kwalificeren voor de play-offs. In de beker werden we in de kwartfinale helaas uitgeschakeld door Roeselare. Check www.caruurvolleygent.be voor alle uitslagen (lacht).

2022 is trouwens een jaar om in te kaderen voor jou. In de zomer werd je samen met je broer Belgisch kampioen beachvolley.

Mijn broers hebben zes jaar lang samen gespeeld en behoorden tot de Belgische top met een nationale titel als bekroning. Na die periode hebben we onderling beslist om het duo te wisselen en zo ben ik beginnen spelen met Louis. In 2021 werden we derde, dit jaar pakten we de titel. Normaal worden de finales in Knokke gespeeld, dit jaar in Brussel. Dat vond ik wat minder omdat de afterparty wat tegenviel (grijnst), maar ook omdat voor ons de finale beachvolleybal aan de zee moet gespeeld worden.

Is spelen met je broer extra bijzonder?

We komen uit een volleybalgezin en iedereen komt bijna altijd kijken. Ik heb met anderen gespeeld, maar als je speelt met je broer, ken je elkaar door en door. Je moet niet veel zeggen om elkaar te begripen, dat maakt het wel makkelijker. Het gaat een stuk vlotter. Door het beachvolley kon ik ook naar het buitenland. We speelden tornooien in Slovenië en Turkije. Ik zou dat meer willen doen, maar je hebt budget nodig en moet altijd verlof nemen. Bovendien heeft mijn broer al twee kindjes, dat zorgt voor extra organisatie.

Beachvolley is een Olympische discipline. Zitten de Olympische Spelen er ooit in voor de broertjes Vandecaveye?

Je moet realistisch zijn. In veel landen wordt geïnvesteerd in het beachvolley waardoor je daar in de winter en zomer kan beachvolleyballen. Ook in scholen in bepaalde landen wordt tijd en ruimte hiervoor vrij gemaakt. In België is er nog een lange weg af te leggen. De niveauverschillen zijn groot. De sport werd de voorbije jaren nog fysieker dan vroeger met veel power en sprongkracht. Het niveau van de OS ligt ver boven dat van ons als team. Daarvoor zouden we nog veel moeten bijtrainen.

Met welke gevoel liep je vandaag rond in de oude schoolgebouwen?

Ik werd overmand door nostalgie (mijmert). Ik heb met bewondering gekeken naar de nieuwbouw en dacht terug aan mijn tienerjaren toen ik door de gangen liep en de leraarskamer bezocht. In se is er niet zo veel veranderd, maar het was fijn om een stuk van mijn jeugd opnieuw te kunnen beleven.

STEVEN VERHAMME

EEN HART ONDER DE RIEM VOOR DE DAGDROMER

Na enkele tientallen jaren ervaring met leerplichtigen ken ik al een beetje de do's en de don'ts van 't pedagogisch handelen. Ziehier een van die don'ts: tegen een leerling indringend zeggen "Maar denk nu toch eens logisch na!" Ouder, of collega leerkracht, doe dat niet! Dat is de beste garantie om het schoolkind te doen blokkeren. De geest gaat wankelen. Met verdoofd verstand en in hoge stress staart men nog wel onderdanig naar jou, maar er komt niks meer uit. Letterlijk appelleren op die logica, ik doe dat al jaren niet meer. Alternatief? Graag bewandel ik zijwegen. Liever het kronkelend pad dan de laan. Ik heb namelijk zo mijn eigen theorie over de werking van de menselijke geest. Door ervaring. Ik laat mij hier even gaan.

Als je iemand vraagt logisch na te denken, dan vraag je eigenlijk een rigide vooraf bepaalde lijn te volgen. Je pint de geest vast op een weg die reeds uitgestippeld zou zijn. Dat denken zelf is rechtlijnig, is deductief van aard, is zó juist en exact en nuttig dat het de denkende makkelijk in gebreke stelt. Ik stel het in mijn oneindige verbeelding graag voor als een verticale pijl, van boven naar onder. Want geholpen door de zwaartekracht vindt de logica zich een weg naar beneden, de grond. De grond van de zaak. Van een realistisch denkend iemand zegt men: hij staat met zijn voeten op de grond. Verticaliteit. Uiteraard heb ik daar niets tegen. We hebben dat nodig. Maar het is slechts één manier van denken.

Helaas, daartegenover staat dat ikzelf al snel begin 'af te dwalen' na de opstart van een strakke redenering. Juist, vandaag heb ik het over dat 'afwijken'. Er bestaat namelijk een alternatieve logica, in het bewandelen van zijwegen. Associatief denken. Zelf dwaal ik voortdurend af van wat ik behoor te denken. Ik verdenk de medemens van hetzelfde. Ook de leerling. Namelijk zoiets van: het ene gedacht bracht zijdelings het andere maar het scheen mij niet 'vooruit' te helpen. Jaren heb ik mijzelf getroost door dit fenomeen 'horizontale logica' te noemen. Ook de taal geeft mij daarin een kans. Namelijk, het fenomeen bestaat echt. Want van iemand die niet zeer strak denkt zegt men: hij zweeft. En ik beken: zelf zweef ik graag. Jij ook, lezer? Zweven betekent

in feite: "de grond een tijdje niet raken". Als dat geen horizontaliteit is! Helaas heeft 'zweven' niet de beste reputatie. Stom, eigenlijk. Want ook creativiteit gebruikt horizontale logica. Zijsprongen zijn frequent in ons denken. Ook in de meest onverdachte rubrieken. Hier volgt kleine opsomming.

in poëzie, namelijk

De basismetamorfe van een gedicht is een soort uitnodiging om meteen de strakke weg der verticale logica te verlaten. Voor mij is dat de essentie van elk gedicht. Veeleer dan dat rijmen of die prosodie of dat metrum. Metaforen zijn wegwijzers naar zijpaden. De soms vaste vorm van het gedicht is slechts een suggestie van logica. Want als je het hele parcours van een gedicht bent gegaan, ontdek je eigenlijk een soort alternatieve denkwijze. Nooit heb ik poëzie op een andere manier gelezen dan op de hier geschetste wijze. Eindeloos kan ik gedichten 'analyseren'. Analyseren van een gedicht is: er expliciet een horizontale logica aan toekennen. Deze natrekken. Heerlijk, toch?

of tijdens een leuke avond met vrienden

Lezer, hoe verloopt zo'n gezellige avond? Men babbelt wat af! Dat gebabbel heeft altijd de schijn der rechtlijnigheid. Anders begrijp je elkaar niet. Men praat heftig, men heeft 'het' even voor het zeggen. Maar het gepraat heeft de werkelijkheid van het zweven. Ook al meegemaakt dat plots iemand in het gezelschap zegt: "Hoe zijn wij nu op dat onderwerp gekomen?" En dat men dan samen de moeite doet om de terugweg van het gesprek te gaan, tot z'n oorsprong, en dat het heerlijk is om de reeks der zijsprongen na te trekken. Het toont hoe wij werkelijk functioneren.

of (in alle ernst) tijdens een examen

Ook het geheugen heeft zijwegen nodig. Voor testen en examens raad ik de leerlingen aan de vragen in 'gesloten vraagvorm' meteen rap door te lezen en snel te beantwoorden waar mogelijk. Bijvoorbeeld de 'invulzinnnetjes'. Het heeft geen zin daar lang op te zoeken. Eerst de andere soorten vragen beant

EEN HART ONDER DE RIEM VOOR DE DAGDROMER

woorden. En dat is 't 'm juist: de geest werkt op de achtergrond dòòr terwijl men een nieuwe activiteit opstart. Zoek ik te hard, ik vind het niet, denk ik aan iets anders, floep het is daar! Aan het einde van het examen herleest men nog eens die invulvraag. Dan komen 'als vanzelf' de dingen die men eerst niet wist.

of (in grote ernst) voor wetenschappers

Het is geweten dat veel uitvindingen en ontdekkingen werden gedaan terwijl men naar iets anders zocht. Het toont dat de wetenschapper open staat voor zijdenken. De geest wil van de leiband af. De hond snuffelt voortdurend naast het pad. Je moet 'm dat laten. Dat fenomeen noemt 'serendipiteit'. Zoek het woord op en je staat versteld van het aantal historische voorbeelden.

en zelfs de 'dad joke'

Lezer, ik zit in mijn tweede 'pleisterplaatperiode'. De eerste dateert van 30 jaar geleden (eigen huis). Vandaag isoleer ik de zolder in de woning van een eigen kind. Isolatie, pleisterplaten, plakken, smeren, schuren. Voor de amateur die ik ben, vraagt dit veel concentratie. En zie, hier geschiedt het wonder: ik kom tijdens het werk regelmatig op de meest absurde woordspelingen! Op wilde wijze. Mijn geest werkt in de breedte. En vooral: dit doet niets af aan de concentratie zelf. Meer nog: het is er een bijproduct van.

Twee voorbeelden slechts:

Bij constructie moet het juiste bitje op de schroeven-draaier zitten, passend op het soort vijs. Terwijl ik mijn ruim assortiment aan bitjes toon, zeg ik tegen mijn kinderen, grappend: "Alle bitjes helpen." Of wanneer wij een rol gaas kleven op de naden tussen de pleisterplaten, ladder op ladder af afwisselend de gaasrol van mekaar overnemend, noem ik die activiteit 'Gaasje over'. Ik kan oneindig genieten van mijn eigen vondsten. Helaas kunnen mijn kinderen ze slechts matig appreciëren. Schoondochter heeft het mij dan uitgelegd: "Wat je ten beste geeft zijn eigenlijk 'dad jokes'". Haar vader, die er ook wat van kan, heeft mij dan getroost met het feit dat de

mislukking inherent is aan het genre van de 'dad joke'. Dat het dus via de mislukking een geslaagde dad joke is. Als dat geen paradox is! Intussen ben ik op het spoor dat ook mijn lol voor de klas van die aard is. Al jaren.

maar niet de gsm

Om het plaatje te vervolledigen moet ik het ook even hebben over de gsm. Ik zal kort zijn. Hij hoort niet thuis in het rijtje. Bij de gsm komen de prikkels tot afleiding van buiten de geest. Via de verslaving hangt de leerling aan een constant prikkelinfuus. Hij brengt de geesten tot akelig fibrilleren. De lezer begrijpt intussen hoe kwaad ik ben op de verslaving van leerlingen aan het ding. Heeft niets met horizontale logica te maken.

een korte round-up

Noem het fantasie, noem het zweven, noem het poëzie of humor of creativiteit, het is allemaal van dezelfde aard. Producten van de geest. Omdat deze tekst niet met chat-gpt werd geschreven, groeide hij als een boom. In al zijn verticaliteit krijgt een boom zijn volume via zijtakken, niet?

Frank Geirnaert, @DBK, maart 2023

Britt Fransen

Britt Fransen is een oud-leerlinge van 21 die een professionele bachelor wiskunde-lichamelijke opvoeding volgt. Ze zit in haar laatste jaar. Tijdens het tweede trimester liep ze stage bij Arne Dutry (wiskunde) en Stijn Declercq (LO). Daarnaast is Britt een heel getalenteerde volleybal-speelster. Tijd voor een gesprekje.

Dag Britt. Heb je het volleyballen met de paplepel meegekregen?

Helemaal niet. Mijn oudste zus speelde volleybal en door naar haar wedstrijden te gaan kijken kreeg ik ook de microbe te pakken. Tot vorig jaar speelde ik samen met mijn zus in Wevelgem. Sinds dit jaar zit ik in Bissegem en speel ik in eerste nationale.

Is dat de hoogste klasse?

Nee, eerste nationale is het tweede hoogste niveau. De eerste klasse noemt men in volleybal Liga A.

En daar ga jij volgend seizoen naartoe!

Inderdaad. Al voor corona was er interesse vanuit damesvolley Gent. Toen is natuurlijk alles stilgeval-
len. Maar nu is er opnieuw een concreet voorstel: volgend jaar kan ik daar vanaf augustus met een halftijds profcontract aan de slag.

Waaw!

VDK Bank Gent Damesvolley A bevindt zich momenteel vooraan in de rangschikking in Liga en volgend jaar spelen ze waarschijnlijk weer Europees. Ik kijk ernaar uit.

Droom je ervan om voltijds prof te worden?

Dat zal er niet in zitten. Je kan de vergoedingen in het volleybal echt niet vergelijken met bijvoorbeeld in het voetbal. Een combinatie met een halftime job in het onderwijs lijkt me ideaal.

Is volleybal erg belastend voor het lichaam? Is het een lastige sport?

Het is veel springen en neerkomen en dat is best wel belastend voor rug en knieën. De trainingen zijn intensief en lange rally's kunnen lastig zijn maar al bij al valt het wel mee, hoor. En bovendien worden de speelsters bij VDK Gent ook goed begeleid en verzorgd door een kinesiste.

We wensen je alle succes toe!

Spellen

@DonBosco
Kortrijk
Refter

avond
24 november 2023
om 19u30

olbdbk.be

PASTA AVOND

**reünie voor jonge oud-leerlingen
uitgangsjaren 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 & 2023**

zaterdag 21 oktober 2023

vanaf 19u30 - Refter Don Boscollege

pasta en een gratis drankje

€11

**enkel na inschrijving
via olbdbk.be
en overschrijving
voor 15 oktober**

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Word lid van deze groep

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaar 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

Nieuws

Foto's

Agenda

Contact

Leden

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#)

Schakel 32 van 28 september 2021

In deze schakel: Internaat 2.0, Bosco FM, op de koffie met 3 oud-leerlingen, familienieuws,...

Bericht geplaatst op zo 17 oktober 2021 om 11:18

[Meer lezen](#)

Schrijf je nu in voor onze Pasta avond!

Op zaterdag 16 oktober 2021, reünie van jonge oud-leerlingen (afstudeerjaren 2016 tot 2021) in de refter van het college!

Bericht geplaatst op za 18 september 2021 om 14:52

[Meer lezen](#)

woensdag 14 september 2022

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

Paswoord vergeten

Account aanvragen

Links

[1 DBK](#)

[2 Donbosco.be](#)

[3 Privacyverklaring](#)